

PYSKAĆ (1) *vb impf*

praes [3 sg pyszcze.] ◇ 3 *pl* pyszczą.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

Grzebać, gmerać; rostrare Cn [w czym]: [DUdek ieſth ptak máiący czubek ná głowie/ ieſt cudny ále ſmrodliwy á plugáwy/ bo w człowieczym łáynie rad pyſzcze/ á ſmierdzącym fie gnoiem páſtwi. SienHerb 299b (Linde).]

Przen: [o złodziejach] táiemnym ſpoſobem cudze przewabiáią Do ſiebie: á w ſwoie to włafne przerabiáią: Proſte á nieoſtrożne goſpodarze niſzczą: Komory im plundruią/ y w pracy ich pyſzczą. KlonWor 37.

Synonimy: gmerać, grześć, ryc.

LW